

alól, arccskáját megtörölgette a zsebkendőjével a két karja közé szorította.

Ekkor zengett fel Kutor kántor úr ujjai alatt az orgona:

— Tantum ergo Sacramentum...

Vera Vica, a vén siratóasszony megismerle Rezulát s azt mondta rémülten:

— Márjám! Krisztusom!

És elhúzódott tőle.

Odakünn tombolt az orkán.

A harangozó hátrasiellett és becsukta a templomajtót. Sötétség szállt a szent épület belsejébe.

Egyszerre csak suttogás támadt Rezula körül. A siratóasszonyok sugták tovább a hihetlent:

— Nézzétek csak, itt van Rezula Lajos.

A hír bejárta a templomot.

Eljutott a harangozó fülébe is.

Amikor a harangozó felvitte az oltárhoz a lépcsőlétrát, amelyen felmegy a barát a Szentegért, oda sugta a fülébe:

— Főtisztelendő úr... Ott kuporog hátul Rezula Lajos... a hitetlen!

A szerzetes mosolygott. Aztán lecsuklott szép, ősz feje és keresztet vetett.

Rezula pedig bápulta a messzi oltárt. Hiába, no, mégis csak szép... Tíz esztendeje nem volt templomban... Milyen mélyen s mily vigasztalón zeng az orgonaszó...

Egyszerre azt érezte, hogy valami kaparja az állát. Odanyúlt. A gyermek édes ujjai játszottak az állán.

— Istenem, Istenem... Uram! — szakadt ki belőle a szó —, talán mégis bennem van a hiba.

A templom egyszerre megvilágosodott.

Rezula nem tudta, mennyi idő telhetett el, de a harangkötelek meg se mozdultak, a templomajtó újra kinyílt és áradt a nép kifelé.

Amint balra nézett, látta, hogy magas, könnyű vállkandós, szőke leány áll mellette. Őt nézi egyre és mosolyog.

Vermes Kis Veronika volt.

Rezula homlokát melegség futotta le. Odalépett a leányhoz.

— Csakugyan maga az, Lajos? — kérdezte a leány, aki pedig oly régóta nem beszélt már vele, pedig azelőtt szerette.

— Én vagyok. Nézz ide, Veronka, találtam.

És mutatta a gyermeket.

Indultak kifelé.

A Barakonyi sarkig mentek egymás mellett. Ott így szólt Veronika:

Adja ide Lajos a picit, minálunk jobban elfér.

— Tessék?

— Adja is s most menjen haza. De Holnap eljöhök hozzánk. Megint. Ahogy régen is.

— Hát még szerecc egy kicsit?

— Istenem...

— Istenem! — ordította Rezula és felnézett az égre.

A továbbszálló felhők között most kezdtek kibukni a csillagok...

azzal fejezi be levelét utánozhatóan lafin udvariassággal: boldog volna, ha az olasz intézmény valamiképp viszonyozhatná a szép cikket. Tonelli Sándor a figyelmes levélre azzal felelt; számára az okozta örömet, ha az Ente Nazionale per il Turismo lehetővé tenné, hogy ugyanolyan előkelő olasz folyóiratban, ugyancsak fényképes cikk jelenne meg — Szegedről...

A KÖZELMÚLT NAPOKBAN, az egyik kemény téli éjszakán majdnem végzetes tiszai balcsot érte a Szegedi Csónakázó Egyesület pompás tiszai klubházát. Már majdnem eljutott legjobban védett téli pihenőjébe, amikor veszély fenyegette, hogy megismétlődik az a katasztrófa, amely a legrégebb szegedi csónakázó egyesület öreg klubházát érte jónéhány év előtt egy kemény karácsonyi éjszakán. Szerencsére azonban most sikerült az utolsó percekben megakadályozni a katasztrófát és megfeszített munkával az éjfél órákban sikerült megmenteni a buvári eorsótól a szegedi Tiszapart legszebb regattaházát...

VASÁRNAPI KONFERANSZ

HÖLGYEIM ÉS URAIM, nagy diadal dul most nemes műintézetünk körül, kitűnően sikerült az újév, pompásan bevált az ördöggről szóló komédia, amelynek sorozatos előadásait ismét prolongálni parancsolja az esterőléstére kitérő kacagás — és ezenfelül még négy évre meg is hosszabbították Kardoss direktor szerződését! Az öröm átragadt valamennyi frontszakaszra, sőt annyira kifejlődött, hogy a direktor budapesti utja és négyéves szerződése után szabályszerűen herkedt, — jelenleg is suttogva vezényli műintézetét szigorú belegagyából.

A SZOBÁFOGSÁG AZONBAN nem akadályozta meg a színházat, hogy a legnagyobb lendülettel ne nyomozzon ifju szubrettművésznők után, mivel másik betege is van a társulatnak: Jurik Julcsi művésznő. Hiába volt azonban a sietség, hirtelenében egyelőre nem sikerült tartalékszubbrettet varázsolni, meg kellett cégedni azzal, hogy a két ifju színházi üdvöske: Almásky Judit és Fogarassy Mária vállalkozott a hősiesség beugrásra, minden szubrett-álmaik ellenére. Reméljük azonban, Jurik művésznő hamarosan visszanyeri egészséges lendületét és erre az időre már megoldásról is beszélnek kájkendvű beavatott körökben. Ezek szerint a direktor gentleman-agreement-t köt Putnik váradi direktorkollegával és ennek értelmében rövid időre vendégszereplésre engedi át a férjnek a divatos művésznőt. — míg a fentebb jelzett beavatottak már arról is tudnak, hogy a váradi direktor cserébe Jurik Julcsiért — Fonay Mártát engedi át Szegednek...

AZ ÖRDÖG NEM ALSZIK: című történetnek olyan sikere robbant ki, hogy az első felvonásban a direktó kénytelen volt két kitűnő diszletmunkást is vendégszereplésre felkérni. A két vállalkozó szellemű színházi férfiú olyan hűséggel alakított két mulató vendéget, hogy a sikeres fellépés nyomán hírszerint a két derék diszletmunkást — felterjesztik a kamarához rendes tagságra...

A BETEGEK FRONTJA napról-napra bővül műintézetünkben, szombatra már egész szakaszalakult. A legfrissebb, de a legszomorúbb beteg a kitűnő Sándor Iza, akit szombaton délelőtti vakbél-gyanakvással sürgősen bekísértek a klinikára. A vizsgálat során azonban szerencsére kiderült, hogy operációra nincs szükség, azonban teljes felgyógyulása hosszabb időt vesz igénybe. Egyelőre nem tud határozni, hogy hol töltse szomorú sársangi szabadságát, a belklinikán-e, vagy ha lehet, saját külön lakásában. Mindenesetre, remélhetőleg rövid időre egyelőre le kell mondanunk művészetéről...

A MŰSOR EGYIK LEGKÖZELEBBI eseménye Márai Sándornak, a mai magyar irodalom egyik legkiválóbb egyéniségének első színpadi műve: a »Kaland« lesz, amely az utóbbi idők legkiemelkedőbb művészi és színházi

sikerét aratta és aratja változatlanul a Nemzeti Kamara Színházában. Hírszerint a szegedi színház a százas szériák ellenére is február elejére megkapta a darab játszási engedélyét, az első próbák már meg is kezdődtek...

A KITÜNŐ EGYETEMI ÉNEKKAR végre megfelelő helyet kapott az egyetemen. Az eddig majdnem hajléktalanul bolyongó énekkar számára Szent-Györgyi Albert rektor állandó egyesületi és klubhelyiséget biztosított a központi egyetem épületében. — az egyetemi énekesek az egyelőre szünetelő jogi kar második emeleti volt dékáni szobáit kapták meg, ahol Kertész Lajos vezetésével a legnagyobb lelkesedéssel már meg is kezdődtek a próbák, saját helviségben új lendülettel halad előre a nemesen szép munka. Ez a helyiség-rendezés is kapcsolatban van Szent-Györgyi professzornak azzal a nemes elgondolásával, hogy otthoni, valódi otthoni terem a diákságnak az egyetem falai között. Az ifjuság lelkes örömmel vette tudomásul, hogy az alma mater falain belül nem csak drukkolni lehet a szigorlatokra, de diákéletet is lehet teremteni, sőt énekelni is lehet...

RÖVIDESEN AZONBAN az egyetemi énekeseknek hír szerint meg kell válniok egyik leg-lelkesebb tagjuktól, mondhatni az együttes egyik alapítójától és Kertész Lajos mellett fáradszónak szervezőjétől, akinek rendkívüli érdemei vannak az énekkar külföldi turnéinak megvalósítása körül: dr. Török Sándortól, aki néhány éve a rektori hivatal kitűnő titoknokja volt. Hír szerint Török Sándor búcsút mond az egyetemi szolgálatnak, magasabb kinevezésnek tesz eleget, amivel együtt jár az is, hogy az énekkarnak el kell búcsúznia egyik leg-lelkesebb vezetőtagjától. Munkáját, agilitását, érdemeit azonban megőrzik az énekesek albumai és troféái...

POMPAS IRÓI ÉS SZEGEDI SIKERT is jelent az a finom és figyelmes levél, amelyet tegnap kapott a szegedi szellemi élet kitűnősége: dr. Tonelli Sándor főtákar és amely nemcsak örömet jelent, de jellemzi azt a megkülönböztetett figyelmet, amellyel Itália hivatalos idegenforgalmi szerve fordul minden értékes megvilágulás felé Tonelli Sándor ugyanis a »Buvára« című folyóirat karácsonyi számában »A színi város« címmel több fényképpel tarkítva érdekes cikket írt Trientről, ahol nemrégiben hosszabb időt töltött. A színes és hatásos cikkről tudomást szerzett az olasz hivatalos idegenforgalmi hivatal, az Ente Nazionale per il Turismo, amelynek nevében most Cav. Antonio Pio Caliani meleg hangú levelet intézett Tonelli Sándorhoz: Itália nevében nemcsak megköszöni a kitűnő cikket, de megállapítja, hogy az ilyen írások is hozzájárulnak a két nemzet közötti barátságának elmélyítéséhez. Caliani lovag

KORDA-RUHA
URI DIVAT
MINŐSÉG-IZLÉS-VÁLASZTEK
SZÉCHENYI-TÉR

Hétiön kezdi tárgyalni a szegedi törvényszék Budapesten Mátyási Zoltán csalási bűnjegyét

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi törvényszék Bókay-tanácsa holnap, hétfőn kezdi meg Budapesten az Alkotmány-utcai törvényszék épületében dr. Mátyási Zoltán és dr. Mátyási Zoltán bűnjegyének a tárgyalását. Az előkelő származású szélhámosnó ellen, amint arról a Délmagyarország beszámolt, 80 rendbeli csalás és más bűncselekmények, míg férje ellen bűnjegyű bűnrészesség miatt adott ki az ügyészség vádiratot. A szélhámosnót, aki körmonfont csalásait Budapesten, Szegeden, Hódmezővásárhelyen, Győrött, Debrecenben és Miskolcon követte el, a nyár folyamán a budapesti rendőrség tartóztatta le. Tekintve azonban, hogy dr. Mátyási Zoltán csalásainak nagyrészét a szegedi törvényszék hatáskörébe tartozó városokban követte el, a Budapesten, Debrecenben, Győrött elkövetett csalásai a szegedi törvényszékhez, illetve ügyészséghez egyesítették. Dr. Mátyási Zoltán vizsgálati fogságának az ideje alatt elmeorvosi megfigyelés alatt is állott, sőt az elmeállapotára vonatkozó iratok az Országos Igazságügyi Orvosi Tanácshoz is felkerültek. Az Országos Igazságügyi Orvosi Tanács véleménye szerint a szélhámosnó büntetőjogilag korlátoltan beszámítható, míg magánjogi szempontból beszámíthatatlan.

Az ügynek külön érdekessége az, hogy az ügyészség dr. Mátyási Zoltán, az asszony férje magasállású állami tisztviselő ellen is vádat emelt bűnjegyű bűnrészesség címén. A budapesti Alkotmány-utcai törvényszéken a szegedi törvényszék körülbelül öt napig tárgyalja az ügyet s azután a tárgyalást Szegeden folytatja és itt is hoz ítéletet. Az ügyben a vád képviselőt dr. Szarvas János ügyészségi alelnök látja el.

Önálló perlekt
német levelező
fel napi ellátottságot keres.
Szives megkeresések „árja“ jeligére kiadoba kéretnek.